

## [Indenrigsministeren.]

tages i lovforslaget. Det havde sandt at sige også været ønskeligt, men sindssygevesenets planer må jo indpasses i et samlet investeringsprogram, der også skal tilgodese andre sygehus- og institutionsmæssige krav.

Af nævnte grund er også muligheden for en etapevis gennemførelse antydet i forslagets bemærkninger. Planerne omfatter 350-sengs-hospitaler, bygget i direkte tilknytning til centralsygehusene, men man peger på den mulighed, at man i første omgang eventuelt kan nøjes med opbygningen af centrale behandlingsafsnit, omfattende 160 senge. Herved mindskes den øjeblikkelige økonomiske byrde. Man kan også udtrykke det således, at man derved med samme investering opnår en bredere dækning af forskellige landsdele. Selv om halve løsninger altid er utilfredsstillende, synes der således under omstændighedernes tvang at være god mening deri. Samtidig må det understreges, at det kun må være det første skridt på vejen. Når der på de pågældende steder er mulighed for at koble fuldt udbyggede sindssygehospitaler til centralsygehusene, bør man fastholde dette og dermed den — lægeligt såvel som human — værdifulde tanke, at der ydes de forskellige patientkategorier lige vilkår i behandlingsmæssig henseende, uanset om deres sygdom varer lidt kortere eller lidt længere tid. Det er netop det løfterige i den moderne psykiatri, at den ikke vil slippe patienterne på halvvejen, men regner med, at der under aktiv indsats stadig er helbredelsesmuligheder. Ligeledes er der grund til at pege på, at der, da projekteringen tager sin tid, vil gå et par år, inden byggerierne kan påbegyndes, og jeg understreger derfor betydningen af, at projekteringsbevillingerne hurtigt tilvejebringes.

Det er naturligvis, skal jeg tilføje, vigtigt — ja, helt nødvendigt — at nybyggeriet kombineres med ombygning af de nuværende hospitaler. Det har netop været tanken, at de nye institutioner gennem aflastningen af de gamle skulle bane vej for meget påkrævede moderniseringsarbejder. De gamle hospitaler skal fortsat anvendes, og det er aldeles påkrævet, at de føres frem til en tidssvarende standard. Det nævnes i forslagets bemærkninger, at man har haft opmærksomheden henvendt derpå,

men at man i overensstemmelse med hidtidig praksis ikke har anset det for påkrævet at søge særlig lovhjæmmel tilvejebragt med henblik herpå.

Kommissionen har dernæst regnet med, at der på forskellige centralsygehuse, hvis psykiatriske behov ikke tilgodeses gennem den stedfindende planlægning, vil blive spørgsmål om etablering af mindre specialafdelinger på selve sygehusene, og man har antydet det rimelige i, at der i påkommende tilfælde efter omstændighederne måtte kunne ydes videregående statsrefusion end efter den almindelige sygehuslovgivning. For aflastningen af det psykiatriske hospitalsvæsen er egentligt hospitalsbyggeri en given forudsætning, men det er klart, at man tillige må have opmærksomheden henvendt på den anden her nævnte udviklingslinje. Det må ikke ses som en genvej til løsning af de centrale problemer, hvormed dette lovforslag beskæftiger sig; men de psykiatriske afdelinger har vigtige funktioner, og disse afdelinger må derfor få en naturlig plads inden for det samlede hele.

Det foreslås, for så vidt dette særlige spørgsmål angår, at indenrigsministeren efter indhentet erklæring fra sundhedsstyrelsen og med de bevilgende myndigheders tilslutning skal kunne godkende, at der ydes et særligt statstilskud til driften af psykiatriske afdelinger, som oprettes ved kommunale sygehuse, når dette under hensyn til opbygningen af statens psykiatriske hospitalsvæsen findes hensigtsmæssigt og en egentlig statslig afdeling ikke agtes oprettet; denne sidstnævnte løsning vil meget vel kunne komme til at fremtræde som naturlig, idet et samarbejde mellem afdelinger og hospitaler må tænkes etableret.

Når indenrigsministeriet tiltræder kommissionens opfattelse, at et særligt statstilskud under de angivne forudsætninger vil kunne være rimeligt, er det, fordi man i så fald må erkende, at det kommunale hospitalsvæsen løser opgaver, som det i øvrigt påhviler staten at løse, og altså dermed også, i al fald i et vist omfang, kan siges at fritage staten for en økonomisk byrde.

Det er ubestrideligt, at en planlægning som den, hvorom der her er tale, vil have betydelige økonomiske konsekvenser. Lovforslagets hospitalsprojekter medfører, reali-